

tet for udlæggets registrering og ikke efter tidspunktet for begæringens indgivelse eller udlæggets foretagelse. Bestemmelserne svarer til reglerne i den danske retsplejelovs § 526, stk. 1-3.

Ad § 7

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs kapitel 7, § 3.

Den angår inddrivelse af tilgodehavender ved indsættelse i en fordring, som skyldneren har på en anden, jfr. forslagets § 6, stk. 2, nr. 2. Ordet »domhaver« er erstattet af »fordringshaver«, da der er andre inddrivelsesgrundlag end domme. Efter gældsbrevslovens ikrafttræden i Grønland, jfr. lov nr. 104 af 31. marts 1965, er det naturligt også at nævne fremgangsmåden, når det drejer sig om udlæg i omsætningsgældsbreve. Fogden skal blot overgive fordringshaveren omsætningsgældsbrevet. Der kan også være spørgsmål om, at fogden tager omsætningsgældsbrevet i forvaring, f.eks. hvis gældsbrevet lyder på et større beløb end den fordring, der søges inddrevet. Drejer det sig om andre fordringer, skal fogden give skyldneren ifølge tilgodehavendet pålæg om at betale til fordringshaveren.

Ad § 8

Stk. 1, der svarer til den danske retsplejelovs § 509, er en udvidelse af den gældende lovs kapitel 7, § 4. Bestemmelsen sikrer, at tvangsfuldbyrdelsen sker med rimelig hensyntagen til skyldneren og skyldnerens husstand. Ordene »nødtørfte underhold« foreslås erstattet af »et beskedent hjem og en beskeden levefod«. Formuleringen muliggør også udtagelse af genstande, der er nødvendige til udøvelse af erhverv.

Stk. 2-4, der svarer til den danske retsplejelovs § 525, er regler, der beskytter skyldneren mod realisation af det udlagte, så længe skyldneren overholder en afdragsordning fastsat af fogden. Det gælder både ved udlæg i løsøre og ved udlæg i fast ejendom. Medens den danske regel har en grænse på 10 måneder for varigheden af en afdragsordning ved udlæg i løsøre, foreslår udkastet en grænse på 1 år. I den hidtidige grønlandske fagedpraksis er det kutyme med langvarige afdragsordninger.

Reglerne for så vidt angår fast ejendom svarer til den gældende lovs kapitel 7, § 6, stk. 2, som blev indsat ved lov nr. 157 af 12. april 1978.

Ad § 9

Bestemmelsen, der svarer til reglen i den gældende lovs kapitel 7, § 6, stk. 3, angår den situati-

on, at der er en begæring om tvangssalg. Bestemmelsen skal sikre, at interesserede kan få adgang til ejendommen, og at ejendommen ikke i tiden, indtil salget er gennemført, forringes.

Ad § 10

Bestemmelsen, der svarer til reglen i den gældende lovs kapitel 7, § 6, stk. 4, er en beskyttelsesregel for skyldneren i tilfælde af tvangssalg, hvorved der kan sikres skyldneren passende tid til at finde en anden bolig.

Ad § 11

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lovs kapitel 7, § 6, stk. 6 og 7. Den indeholder to led. Køberen ved tvangssalg vil ikke kunne mødes med krav mod ejendommen, når salgsvilkårene er opfyldt. De krav, der ikke opnår dækning ved salget, består imidlertid stadig som personlige fordringer mod skyldneren med det forbehold, at en fordringshaver, der har overtaget ejendommen til en pris, som ikke dækker fordringen, kan få sin personlige fordring nedsat af retten, hvis overtagessummen har stået i misforhold til værdien på salgstidspunktet.

Ad § 12

I forhold til den gældende lovs kapitel 7, § 2, stk. 3, er adgangen til inddrivelse ved tilbageholdelse udvidet af de foran under de almindelige bemærkninger anførte grunde. De udbetalinger, hvori der kan tilbageholdes, er for det første løn fra det offentlige og fra private, og tilsvarende for eksempel pensioner og lignende understøttelser, der udredes af statskassen, kommunale kasser eller private kasser. Det er endvidere udbetalinger af tilgodehavende for salg af produkter.

Tilbageholdelse for skattekrav hos arbejdsgivere i Grønland sker efter reglerne i landstingsloven om indkomstskat, medens tilbageholdelse hos arbejdsgivere i Danmark sker efter reglerne om bistand i skattesager, der indeholdes i bilaget til aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Stk. 2 begrænser tilbageholdelsen til højst en tredjedel af det, der tilkommer skyldneren, efter at kildeskat er fradraget. I Grønland betales der også kildeskat af udbetalinger ved indhandling. Hvis der samtidig sker tilbageholdelse for flere krav, skal reglen om, at der højst kan tilbageholdes en tredjedel, også respekteres.